

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **D. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 5 listopada 2025 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gdyni

z dnia 11 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 932/23,

uchyla zaskarżony wyrok łączny i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

[J.J.]

Tomasz Artymiuk Michał Laskowski Jerzy Grubba

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z 11 kwietnia 2024 r. D. S. wymierzono dwie jednostkowe kary łączne: po pierwsze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności po połączeniu następujących kar: 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 7 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 777/21; 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 3 lutego 2023 r., sygn. akt IX K 606/22; roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r., sygn. akt II K 494/22 i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r. sygn. akt II K 494/22 i po drugie rok i 4 miesiące pozbawienia wolności po połączeniu następujących kar: 5 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 23 listopada 2022 r., sygn. akt IX K 698/22; 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r., sygn. akt II K 494/22 i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r., sygn. akt II K 494/22. Wyrok łączny nie został zaskarżony i uprawomocnił się 19 kwietnia 2024 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny na korzyść skazanego. Podniósł w niej rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego tj. art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 413 § 1 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., art. 572 k.p.k. i art. 575 § 1 k.p.k. i art. 85 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, błędne przyjęcie, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r., sygn. akt II K 494/22 zostały wymierzone kary roku pozbawienia wolności i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzenie dwóch kar łącznych 2 lat i 6 miesięcy oraz roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy jednostkowe kary połączone tymi węzłami zostały postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 1 października 2023 r. zamienione na kary aresztu i wreszcie zastosowanie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., w sytuacji gdy nie było podstaw do wydania kary łącznej. Przy tak sformułowanych zarzutach autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

Skazany poparł kasację wniesioną na jego rzecz i postulował o szybkie rozpatrzenie jego sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna.

Rozważania nad przedmiotową kasacją należało poprzedzić uporządkowaniem chaosu, który zapanował w wyniku wydania wadliwego wyroku łącznego rażąco naruszającego przepisy wskazane w nadzwyczajnym środku zaskarżenia. Zanim zapadł zaskarżony wyrok łączny, sytuacja procesowa Damiana Siemieniuka kształtowała się następująco: Sąd Rejonowy w Gdyni wydał pięć wyroków skazujących go na bezwzględne kary pozbawienia wolności: z 7 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 777/21, uprawomocniony 15 grudnia 2021 r., skazujący go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; z 26 września 2022 r., sygn. akt II K 494/22, uprawomocniony 18 lipca 2023 r., skazujący go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I), roku pozbawienia wolności (pkt II; zamienioną postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 1 października 2023 r. na 30 dni aresztu po dokonaniu sprostowania tegoż orzeczenia postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 16 października 2023 r.), 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III), 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV) i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V, zamienioną postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 1 października 2023 r. na 30 dni aresztu) i orzekający karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (rozwiązanej postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 1 października 2023 r.); z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt IX K 698/22, uprawomocniony 1 grudnia 2022 r., skazujący go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; z 3 lutego 2023 r., sygn. akt IX K 606/22, uprawomocniony 21 czerwca 2023 r., skazujący go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; z 14 września 2023 r. sygn. akt II K 448/23, uprawomocniony 22 maja 2023 r., skazujący go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na wniosek zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w Gdańsku, Sąd Rejonowy Gdyni wydał wyrok łączny z 11 kwietnia 2024 r., w którym połączył kary w sposób opisany w kasacji. Nie ma żadnych wątpliwości, że każda z dwóch wymierzonych zaskarżonym wyrokiem kar łącznych obejmowała karę nieistniejącą w obrocie prawnym. Mowa tu o karze roku oraz karze sześciu miesięcy pozbawienia

wolności z pkt II i V wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 26 września 2022 r. Analiza akt sprawy potwierdziła, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z 1 października 2023 r. zostały one zamienione na karę 30 dni aresztu w wyniku kontrawencjonalizacji na podstawie art. 2a k.w. i jako takie nie podlegały łączeniu z karami wymierzonymi na podstawie przepisów Kodeksu Karnego jako nieistniejące w obrocie prawnym (zob. wyrok SN z 7 sierpnia 2024 r., V KK 295/24). Utworzona w ten sposób kara łączna była w związku z tym wadliwa, co stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego tj. art. 85 k.k., który przewiduje łączenie kar wymierzonych sprawcy, a więc istniejących w dniu wyrokowania. Wskazane naruszenie siłą rzeczy implikowało zaniechanie stwierdzenia przez Sąd pierwszoinstancyjny braku warunków do wydania wyroku łącznego i w związku z tym niewydanie postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., co powinno było nastąpić przy prawidłowej ocenie całokształtu okoliczności.

Sąd Najwyższy odnotował, że po wydaniu feralnego wyroku łącznego, już po jego uprawomocnieniu, zaistniałe błędy ujrzały światło dzienne, co skutkowało wydaniem 10 czerwca 2024 r. zarządzenia przez Przewodniczącego X Wydziału Wykonawczego a ostatecznie wstrzymaniem wykonania orzeczenia w zakresie wykonania pierwszej z kar łącznych 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy, po stwierdzeniu, że brak było warunków do wydania zaskarżonego wyroku łącznego, nie pozostawało nic innego jak uchylić w całości zaskarżone kasacją orzeczenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

[J.J.]

[a.ł]

Tomasz Artymiuk

Michał Laskowski

Jerzy Grubba